

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני ל' סיון תשפ"ג | דף היומי בבלי: גיטין לד | דף הכולל: גיטין לו.
דף היומי בהלכה: מסימן קמ"ג אמצע סעיף ד' 'ובשעת הדחק' עד סימן קמ"ד.
מוסר: אהבת חסד - 'ועתה נעריך' עד 'וידוע שהחסד'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: ספר ארחות צדיקים הקדמה "וכל הדעות"

מורי ורבי הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל היה רגיל
לחזור על המשפט הקולע ששמע מפי מרן
ה'חזון איש' זצ"ל "דער אייבישטער האט דאס
ליב". ["הקדוש ברוך הוא אוהב את זה"]

הגאון רבי אליעזר טורק שליט"א על לימוד התורה בצער

לתקן: "רבי, לא מאה דף, דף אחד! זה כל מה שהספקתי...".
אך שוב היה נראה כי ה'חפץ חיים' לא שומע, ושוב חזר:
"היהודי שואל האם כדאי ללמוד עוד אחרי שהספיק מאה
דף...".

רגע לפני שהזקן החל שוב לתקן את ה'טעות' בשלישית,
המשיך ה'חפץ חיים' ואמר לו: "בני, שמעתי אותך היטב היטב.
אבל כיוונתי לדברי חז"ל שאמרו כי יפה אחד בצער ממאה שלא
בצער. נמצא שאתה שכל כך התאמצת והשקעת - למדת למעלה
ממאה דפים!..."

למדים אנו, כי עמל התורה הוא המפתח החשוב ביותר למי
שרוצה שהתורה תתקיים בידו, זאת לבד מהחשיבות העצומה של
עמל התורה מצד עצמו.

מרן ה'סטייפלער' זצ"ל כותב במכתב ('קריינא דאיגרתא',
אגרת סח), כי שעה אחת של עמל התורה בדורנו חשובה יותר
מאלף תעניות! כוונתו ככל הנראה לדברי הגמרא המפורסמים
(מכות, שם) שהקדוש ברוך הוא אמר לדוד המלך כי לימוד התורה
שלו חביב לפניו יותר מאלף קרבנות שעתיד שלמה בנו להקריב
על גבי המזבח.

הבה נתעכב לרגע ונתבונן מה כותב כאן ה'סטייפלער': בדורינו
אין קרבנות, ובמקום זאת, אדם יכול לבוא ולהתפאר כי הוא צם
וסיגף את גופו אלף תעניות במשך למעלה משלוש שנים תמימות.

בלימוד התורה בצער ישנה מעלה גדולה ועצומה, שהיא בודאי
חלק מ'התורה מתקיימת'.

שמעתי מבן דודי, הגאון הצדיק רבי בנימין פינקל שליט"א,
מראשי ישיבת מיר, כי שמע פעם מבן תורה אחד סיפור נפלא
בשם סבו, שזכה להכיר את מרן ה'חפץ חיים' זצ"ל, והיה עד ראייה
למקרה המופלא הזה.

הסב סיפר, כי פעם הגיע אל ה'חפץ חיים' יהודי זקן וירא
אלוקים שנאלץ עשרות שנים לעסוק לפרנסתו, ורק לעת שיבה
החל לעמול בתורה. על אף החלטתו הנחושה, הדבר היה קשה
לו מאד, שכן לא הורגל בכך מעולם. אולם הוא לא נרתע והמשיך
להגות בתורה במסירות נפש, ולאחר תקופה ממושכת של
התאמצות כבירה הצליח לסיים... דף גמרא אחד!

בא אותו זקן לפני ה'חפץ חיים' כשהוא שבור ורצוף. שטח
בפניו את כל אשר קרהו, ונפשו בשאלתו: "האם יש טעם להמשיך
כך?"

היה זה לעת זקנותו המופלגת של ה'חפץ חיים', והוא הניד
בראשו וחזר על שאלתו של הזקן כמשיח לעצמו לפי תומו: "אז
היהודי שעומד כאן מבקש עצה, האם מי שלמד מאה דפים כדאי
לו להמשיך..."

שמע השואל את דברי ה'חפץ חיים', וחשב כי עקב גילו
המופלג כנראה הוא לא שמע טוב, וחזר בקול רם יותר כמבקש

רגיל לחזור על המשפט הקולע ששמע מפי מרן ה'חזון איש' זצ"ל בענין עמל התורה מתוך הדחק: "דְּעָרַי אֵיבִישׁטֶער הָאָט דָאָס לִיב".
["הקדוש ברוך הוא אוהב את זה"].

(מתוך 'אוצרותיהם אמלא')

כאשר נשמע על אדם כזה ודאי נעמוד לפניו בהכנעה. נתייחס אליו בשיא הכבוד והערצה. אולם עדיין לימוד התורה בעמל ויגיעה, חשוב יותר! מדהים!

מורי ורבי מרן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין זצוק"ל היה

תזכורת לנבחני דרשו

מבחני דרשו יתקיימו ביום חמישי ג' תמוז, וביום שישי ד' תמוז

מבחן דף היומי קנין תורה מס' 42:

הדף היומי: מסכת גיטין ג. - לב:

קנין משניות: כלים א' ז' - ג' - ח'

מבחן קנין חכמה מס' 42:

ספר חובת הלבבות: שער אהבת ה' - פתיחה עד סוף השער

מבחני הדף היומי בהלכה מס' 16:

משנה ברורה: סימן קל"ה, עד סימן קמ"ד

מוסר: שמירת הלשון - חלק ב' פרק כ"ז - "ומה יפה" עד סוף

אהבת חסד עד פתיחה "וידוע שהחסד"

מבחני דף הכולל מס' 33:

הדף היומי: מסכת גיטין טז. - לח:

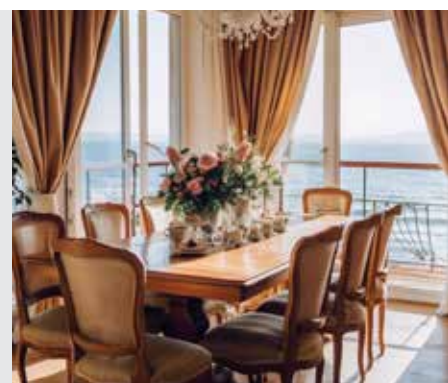
מבחני חבורת ש"ס מס' 11:

מסכת בבא קמא קט. - בבא מציעא ב:

מבחני דף היומי ירושלמי מס' 8:

דמאי כ. - נד:

"מי שרוצה להקים בית טוב ומוצלח, שייקח אשה חכמה שתדע להגיד לו ביקורת", כך אמר לי מרן, "אני מתייעץ תמיד עם אשתי, היא יותר חכמה ממני, ותמיד היא צדקה, ותמיד אני מקבל מחכמתה..."

קטע נבחר מתוך שיחה מרתקת עם הגאון רבי יהושע מיישקובסקי שליט"א ראש ישיבת 'אמרי משה' תלמידו חביבו של מרן רבינו ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין זצוק"ל

נעתר לבקשה ונהג בנו טובת עין כששיתף אותנו בצרור סיפורים מופלאים להם היה עד או אפילו שותף בעצמו. השיחה המלאה תפורסם א"ה בגליון 'לקראת שבת' שופץ בימים הקרובים. אנו מביאים כאן קטעים נבחרים מהשיחה

אחד מתלמידיו המובהקים של מרן רבינו ראש הישיבה הגאון הגדול רבי גרשון אדלשטיין זצוק"ל, היה הגאון רבי יהושע מיישקובסקי שליט"א, ראש ישיבת 'אמרי משה'. לאחר שכבה המאור הגדול ביקשנו לשוחח עם הגר"י מיישקובסקי שאכן

עם אשתי, היא יותר חכמה ממני, ותמיד היא צדקה, ותמיד אני מקבל מחכמתה..."

לעומת זאת, הוא עצמו היה מאוד מאוד נזהר שלא לומר ביקורת על אחרים. הוא תמיד היה אומר שאם מישהו פגע בך, אל תכעס עליו. הרי החזון איש אמר שכל מעשיהם של אנשים נובע מהטבעים שלהם, ואם כן, מה אשם אותו מסכן שיש לו כזה טבע שגורם לו להתנהג בצורה לא נכונה?

היה שגור על לשונו פתגם שאותו אמר בשם אמו ע"ה: "צריכים לדון כל אדם לכף זכות, וכשנגמר ה'כף זכות', צריכים לדון אותו ל'כף שטות'..." כלומר, אם מישהו עשה מעשה לא טוב, זה לא בגלל שהוא איש רע, אלא נכנסה בו רוח שטות, ולכן עדיף לסלוח לו ולהמשיך הלאה...

עוד דבר מעניין מאוד שזכיתי לשמוע מפיו היה כאשר שאלתי אותו שאלה בעניין של אשה שהיתה צריכה לעבוד בעבודה מסוימת, שעל פניו זה לא היה מכובד ואפילו לא ראוי לעבוד שם, אבל מרן הגרא"ל שטיינמן הורה שכן תעבוד שם, כי הוא ידע שהיא תוכל לפעול משם לטובה. עם זאת, הרב שטיינמן אמר שבשום אופן לא יפרסמו שהוא הורה לה לעבוד שם, כי הוא חשש שישתמשו בזה כדי להתיר את המעשה ויגידו שיש כאן הוראה לרבים שהדבר מותר חלילה.

שאלתי את מרן הגר"ג זצ"ל, מה תעשה אותה אשה שיבואו ויטיחו בה שהיא מתנהגת שלא כדין, היא הרי לא יכולה לענות שהרב שטיינמן התיר לה את הדבר.

ענה מרן זצ"ל ואמר לי: "זה הרי נפלא! היא תוכל לקבל ביזיונות בשפע, ועוד על מעשה שהיתה צריכה לעשות על פי הוראת אדם גדול. ביזיונות זה דבר, טוב, צריכים לחפש ביזיונות! זה מכפר על כל כך הרבה דברים, ומונע על כך הרבה צער וצרות". זאת היתה ההסתכלות שלו על החיים. כבוד נועד כדי לתת ולא כדי לקחת, ביקורת נועדה כדי לקבל וכדי למתוח אותה על אחרים, ביזיונות נועדו כדי לקחת ולא לקבל. ניגוד מוחלט בין האופן שבו היה מסתכל על עצמו ומה שהיה מצפה מעצמו, ובין מה שהיה מצפה מאחרים וכיצד היה מתנהג כלפיהם.

'באחת ההזדמנויות סיפר לי מרן, שלפני החתונה שלו הוא נכנס אל מרן החזון איש כדי לתת לו הזמנה.

מרן הוסיף שמאחר והחזון איש רצה לחזק את רבני הערים, אביו וחמיו, הוא רצה לבוא לחתונה ושאל באיזו שעה צפויה להיות החופה: "אמרתי לחזון איש חס ושלום! באתי לתת הזמנה מפני הכבוד, לא רציתי חלילה וחס להטריח את מרן שיצטרך לבטל זמנו ולבוא לחתונה שלי!..."

הוסיף מרן ואמר שהחזון איש מאוד נהנה מדבריו וחיך חיך רחב. אגב, אציין שגם מתוך הסיפור הזה אפשר להבין עד כמה גדולה היתה הענווה שלו. הוא היה בטוח שהחזון איש רצה לבוא לחתונתו רק כדי לחזק את רבני הערים, אבל בפועל החזון איש אהב אותו אהבת נפש, במו אוזני שמעתי ממרן הגרא"ל שטיינמן כמה וכמה פעמים, כמה שהחזון איש אהב את מרן זצ"ל וכמה היה מעריך אותו.

עוד מעשה שמעתי מבני הבית, שפעם באה אחת מנכדותיו של מרן וסיפרה לו בשמחה רבה שבעלה עומד לסיים את הש"ס. הנכדה התייעצה עם הסבא כיצד כדאי לחגוג את סיום הש"ס, ומרן השיב לה שזה צריך להיות ממש בדרגה של 'יומא טבא לרבנן' והשמחה צריכה להיות יותר מחתונה, לעשות אירוע הכי מכובד והכי מיוחד כמיטב היכולת כדי לחגוג את היום הגדול הזה שבו בעלה מסיים את הש"ס.

שאלה הנכדה בסקרנות: "ומה עשתה הסבתא כשסבא סיים את הש"ס בפעם הראשונה?"

ענה לה מרן בפשטות: "סבתא לא ידעה!..."
הוא אפילו לא סיפר לרעייתו שהוא מסיים את הש"ס! פלאי פלאים.

פעם הוא אמר לי שביקורת זה דבר נפלא, זה מה שמעמיד את הבנאדם. "מי שרוצה להקים בית טוב ומוצלח, שייקח אשה חכמה שתדע להגיד לו ביקורת", כך אמר לי מרן, "כמה טוב לקבל ביקורת. האדם על עצמו לא יודע מספיק לבקר! אני מתייעץ תמיד

'סידרתי לו בשבתות אלו קרוב לשלושים (!) דרשות. החל משעתיים לפני כניסת השבת, וכלה במוצאי השבת בשעה 12.00. בליל שבת הוא היה מדבר עד השעה 12.30 בלילה בכמה בתי כנסת

מסירות הנפש של הגה"צ רבי ירחמיאל קראם זצ"ל לזיכוי הרבים

החל מאמירת שיעורים, שיחות, הרצאות הרצאות, עבור דרך מכירת מוצרי מזון כשרים בתכלית ההידור לחג הפסח שאף בזה זיכוי הרבים ממדרגה ראשונה, או בהבאת מכוונות גילוח כשרות

'זיכוי הרבים' של הגה"צ רבי ירחמיאל קראם היה שם דבר, מושג הכולל בחובו מגוון נושאים, קשת רחבה של עניינים כפי שנראה לפנינו.

ומזומן עם כל מרץ הנעורים שהיה לו ובשיא כוחותיו, עד שחלה את מחלתו האחרונה. מעולם הוא לא אמר לי 'אין לי כוח' ותמיד הוא הופיע עם כל הפרישקייט והשמחה'.

'כשאשתו הרבנית שתבדל לחיים נאלצה בשנים האחרונות לסעוד את אמה בשבתות רבות, או אז היה הרב ירחמיאל מתקשר אלי לעיתים מזומנות ומעדכן כי השבת הוא פנוי. הוא לא היה מחכה שיזמינו אותו, אלא היה מזמין את עצמו, וכי קלה בעיניך זיכוי הרבים!'

'זכיתי וסידרתי לו בשבתות אלו קרוב לשלושים (!) דרשות. החל משעתיים לפני כניסת השבת, וכלה במוצאי השבת בשעה 12.00. בליל השבת הוא היה מדבר עד השעה 12.30 בכמה בתי כנסת. רשמתי לו על דף 'תכנית עבודה' היכן הוא צריך לדבר ובאיזו שעה, וכך הוא היה מסודר ומאורגן'.

'בשבת שכזו הוא לפעמים הלך ארבע פעמים לשכונת 'ברכפלד' ו'חפציבה', כאשר לכל צד יש ללכת כמחצית השעה. עיקר פעילותו בשבתות אלו הייתה לחזק אנשים רבים ככל הניתן, לתורה וליראת שמים. אף בתוך סעודות השבת הזמינוהו לשאת דברים בישיבות במודיעין עילית, והוא לא היה מוותר על שום דרשה!'

'אף כשהיה מגיע למודיעין עילית בימות החול הייתי מסדר לו 'תכנית עבודה' מסודרת, משעה 10.00 בבוקר עד השעה 11.00 בלילה'.

'אומר בגילוי לב', שח הרב פלד, 'לא פספסנו אף לא מוסד אחד במודיעין עילית! בין ליטאי, חסידי או ספרדי. הוא הגיע לדבר אפילו בארגון של בנות מתבגרות הנקראות במחוזותינו 'מעוכבות שידוך', שם דיבר איתן על כוח התפילה, על מה צריך להתפלל, ואיך להתפלל, חזקן ועודן במצבן הלא פשוט.

(מתוך הספר 'ירחמיאל' קוים לדמותו של גדול מזכי הרבים)

לאנשים הרחוקים מתורה ומצוות, וכלה במערכת ענפה של ישיבות בין הזמנים, או הקמת קעמפ לבני הישיבות, והרשימה עוד ארוכה.

הצד השווה שבהן, שבכל הפעילויות הברוכות והמגוונות היה 'זיכוי הרבים'.

'שולחן ערוך' שלם עם סימנים, סעיפים וסעיפים קטנים היה לו לר' ירחמיאל בהלכות 'זיכוי הרבים', כי כשם שאין רגע פנוי ביממה של האיש הישראלי שאין לו התייחסות ב'שולחן ערוך', כך בהלכותיה החמורות של זיכוי הרבים וריבוי כבוד שמים יש לו לר' ירחמיאל סעיפים ותתי סעיפים.

מהפכת מודיעין עילית

מאחורי המרתונים העצומים של שיחות, דרשות, והרצאות שהתקיימו לעיתים קרובות בעיר מודיעין עילית, עומד אדם אחד. איש עשיה במלוא מובנה, מזכה הרבים באופן הנעלה ביותר, ונחבא אל הכלים הרב אהרון פלד שליט"א, שנטל על עצמו לתפעל את הארגון החשוב לחיזוק לימוד המוסר 'ארחות חיים'. הייתה לנו הזכות לשוחח מעט עם האיש העושה והמעשה, וכה היו דבריו:

'לפני כעשרים שנה לערך הקמנו את הארגון על שם הגאון רבי חיים זליבנסקי זצוק"ל ראש ישיבת 'מאור התלמוד' בעיר רחובות. מני אז הבאנו לעירנו עשרות דרשנים, ראשי ישיבות ומגידים להאדיר ולחזק את לימוד המוסר'.

'אולם מכל המגוון הרחב והעצום של הדרשנים שבאו ונשאו דברים, האחד והיחיד הבולט מכולם היה הרב ירחמיאל קראם'.
'במה זה בה לידי ביטוי? שאלנוהו.

'הרב קראם אף פעם לא סירב! זהו משהו נדיר בכל קנה מידה. אימתי שביקשתי ממנו לבוא ולשאת דברים, הוא התייצב, מוכן

"אני מיואש", הוא אמר לי. "לא מרגיש טעם בלימוד, לא מרגיש טעם בעבודה"

הרב ד"ר עוז מרזין על מה זה 'לחיות'

"אני מיואש", הוא אמר לי. "לא מרגיש טעם בלימוד, לא מרגיש טעם בעבודה. לא מרגיש טעם בחיים בכלל".
שאלתי אותו: "אתה רוצה לחיות?"
"כן", הוא השיב.
"אם כך, בוא ננסה להגדיר מה זה 'לחיות'", הצעתי לו.
"לחיות זה לא למות", זו היתה ההגדרה שלו.
"צודק", הסכמתי. "לחיות פירושו - להיות עם חיות. אבל מה זו חיות?"
מכאן והלאה התפתח בינינו שיח קצבי, מרתק, של הגדרות לבסיסים של חיינו.
אני הייתי בתפקיד השואל, והוא הרהר והגדיר.
"חיות", הוא השיב לשאלתי, "זו שמחת חיים".
"מה מביא לשמחת חיים?"
"הנאה".

"מה מביא את ההנאה?"
"סיפוק".

"ומה מביא את הסיפוק?"
"הצלחה".

"מה מביא את הצלחה?"
"עבודה".

"ומה מביא את העבודה?"
"רצון".

"ומה מביא את הרצון?"
"אמונה".

"ומה מביא את האמונה?"
"וכאן הוא אמר לי: 'אדם נולד עם אמונה'".

אחרי חפירה יסודית באדמת הערכים, הוא הגיע עד לנקודה העמוקה ביותר: האמונות שאנחנו רוכשים בתחילת חיינו. נדגיש: הכוונה שלנו כאן אינה לאמונה בק-ל-חי, שהיא טבועה במהותנו כיהודים, נכונה תמיד וקיימת תמיד (גם אצל יהודי שאינו מודע לכך, אכן).

כאן אנחנו מדברים על אמונה כעל מונח שמבטא תפיסת עולם של האדם לגבי עצמו, לגבי זולתו, לגבי העולם או לגבי החיים באופן כללי.

בהתייחס לסוג האמונה הזה - האמירה 'אדם נולד עם אמונה' איננה מדויקת. אדם בא לעולם כשהוא דף חלק, הוא עוד לא גיבש דעה ביחס לעולם, מפני שעוד לא נוצרה ביניהם היכרות. אבל נכון הדבר שהאמונות הללו אינן ממתונות עד שהוא יתבגר וייתיישב, כדי לקנות שביטה בלב. הן הולכות ומתפתחות מרגע הולדתו, והופכות להיות הדלק שלו במסע חייו.

מטבע הדברים, אמונה צעירה ובוסרית כל כך, היא לא תמיד נכונה והגיונית. וכך אנחנו יכולים לגלות אדם בוגר שמתנהל לפי אמונות שהוא רכש בגיל מספר חודשים או שנים, מבלי שהוא אפילו מודע לכך.

העניין הוא, שאנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו להתנהל כך. אמונות, כמו דלק, מזינות אותנו באנרגיות. ואם הן לא טובות, המנוע הפנימי שלנו בבעיה.

ומה אתכם? מהן האמונות שלכם לגבי העולם?

האם אתם סבורים שהוא מקום מסוכן?

שהחיים בו קשים?

האם אתם תופסים אותו כמקום מלא טוב?

חושבים שהחיים בו יפים?

ומהן האמונות שלכם ביחס לעצמכם?

האם אתם מאמינים שאתם אנשים בעלי ערך?

או שלא?

השאלות הללו הן לא מבדק עצמי בסגנון 'פסיכולוגיה לכל'.

הן בחינה מהותית מאוד של האופן שבו אתם חיים.

אם אתה מאמין שאתה לא שווה, שהערך שלך נמוך - אתה

מתקשה לפעול.

כמה אתה יכול לרצות לנוע ולהשיג, כשברור לך שאין לך סיכוי?

ובאין רצון אין עבודה, ובאין עבודה אין הצלחה, אין סיפוק, אין הנאה ואין שמחת חיים.

אם אתה מאמין שהעולם הוא מקום קשה ומסוכן - אתה יוצא אליו כמו שיוצאים לשדה קרב. ובקרב, אתה יודע, גם אם יש הישגים - אין שמחת חיים. יש רק תחושת ניצחון.

אבל תחושת ניצחון היא דלק גרוע להזין בו את החיים. היא מחזקת כך את ההרגשה שאתה בפוזה של לוחם מול סכנות, כל חיך. זה דלק שיוצר הרבה מאוד פיח שחור.

אנחנו צריכים לשאוף למצב שבו נחיה עם אמונה שאנחנו אנשים ראויים בעולם ראוי. שאנחנו טובים, ורוב האנשים בעולם טובים, ורוב הזמן העולם מהווה בעבורנו מקום חיובי לצמוח בו בשמחה. זו הדרך להזין את המנוע הפנימי שלנו באנרגיה ירוקה.

בסופו של דבר, האדם הוא סך כל אמונותיו.

אם אתה רוצה לשפר את הסך, שפר את מרכיביו.

מילון מונחים:

אמונות - האופן שבו אנו תופסים את העולם ואת תפקידו ביחס אלינו

והאופן שבו אנחנו תופסים את עצמנו ואת תפקידנו ביחס לעולם.

אמונות מהוות את הבסיס לכל מחשבה, רגש ומעשה שלנו, גם כשאנחנו לא מודעים לכך.

דלק - אנרגיה לפעול. בעוד המטרות של חיינו מהוות את המנוע שלנו, הרי האמונות מזינות את היכולת לממש אותן ולפעול לקידומן.

משהו לקחת לדרך:

כאשר אתה חש קושי לפעול ולהתקדם, פירוש הדבר שיש אמונה מסוימת שחוסמת אותך.

חפש מהי ההנחה שמפעילה אותך, ושאתה מאמין שהיא נכונה.

התבונן בכך שהיא מפריעה לך, ונסה להחליף אותה באמונה אחרת,

חיובית יותר, שתעזור לך לנוע הלאה.

משפט:

הרשו לעצמכם להאמין שאתם ראויים לעולם והוא ראוי לכם.

(פרק מתוך הספר 'רגעים של כוח'. ד"ר עוז מרטין פסיכותרפיסט בעל שם וספריו יצאו במהדורות רבות. לרכישת הספר ולקבלתו במשלוח לבית ניתן להתקשר: 058-7676321)

ואז אתה נזכר, איך שכשמנכ"ל פלוני ביקש להיפגש עם המנכ"ל שלך, לא ארך יותר משתי דקות והמזכירות מצאה זמן נוח ליממה הקרובה למפגש המכובד

על כבוד לאסיר, כבוד לעשיר ומה שביניהם

מאת: עקיבא שצ'רנסקי

לכבד את האדם באשר הוא נמצא, אין לו בבסיס האישי שלו את מושג הכבוד. כי מי שיש לו בבסיס את כבוד הזולת, אין לו הבדל בין לכבד את העשיר הגדול, לבין לכבד את האסיר הכי גדול. כי 'כבוד' משמעותו: היכולת לכבד את נקודת הסוד המיוחד שבאדם שממולך, והרי לכל יהודי יש משהו מיוחד בשביל לכבד אותו - הוא יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא! - ומשכך, לא אמור להיות כל הבדל בין לבין האיש הכי מכובד בעיירה.

אז קודם כל, תרגיע את מערכות התסכול שבתוכך. אין לך מקום להכנס לתחרות כבוד ולנסות להשיג את 'קפוטת הכבוד' שתקנה לך מעמד של כבוד בין מכובדי העיירה, כי אין שם כבוד! ומה שאתה רואה שהמנכ"ל מכבד את מנהל המוסד ואת הגביר?

אין זה כבוד. זה פחד.

כשאתה רואה את המנכ"ל שלך מכבד חזקים, זה לא בגלל שאותם הוא כן מכבד, ורק אותך לא. גם אותם הוא לא מכבד. כן. יש לו אינטרסים אישיים, שבשבילם הוא נאלץ לשחק משחק של 'כאילו' הוא מכבד. אבל הוא ממש לא מכבד.

עכשיו, אחרי שהרגעת את המקום האישי שלך והבנת שאין לך מה לנסות להתהדר בנוצות טווס בשביל שיכבדו אותך, כי אלה שידועים לכבד יכבדו תמיד, ואלה שלא ידעים לכבד לא יכבדו אף פעם;

עכשיו נשאר לך לבדוק עם עצמך למה חוסר הכבוד של המנכ"ל כלפיך, הפעיל אותך והביא אותך לפגיעות כל כך גדולה ועוצמתית.

איפה יש לך בתוכך חוסר פנימי ורעב לכבוד, שלכן אתה מרגיש פגוע וחוסר כבוד, עד כדי כך שהתנהגותו של המנכ"ל כל כך פגעה בך.

לתגובות ולשאלות על הנכתב, תא קולי: 151527651383.

(מתוך המודיע "ז' סיון תשפ"ג)

אתה מנסה כבר חודשיים להיפגש עם המנכ"ל שלך בשביל לבקש העלאת מינורית בשכר, אחרי עשרים שנה של שכר קבוע ובלתי משתנה במפעל. אתה פונה למנכ"ל בפעם העשירית, ששולח אותך למזכיר, ששולח אותך לתיבת הפניות שמותקנת בכניסה לאקווריום ההנהלה, ואתה מבין שכאן משפילים אותך, נותנים לך תחושת דחיה, שאתה לא מכובד.

ואז אתה נזכר, איך שכשמנכ"ל פלוני ביקש להיפגש עם המנכ"ל שלך, לא ארך יותר משתי דקות והמזכירות מצאה זמן נוח ליממה הקרובה למפגש המכובד.

ואתה גם עושה חשבון פשוט, שהרי פגישות שבאמת חשובות למנכ"ל הוא מוצא להן זמן, ו'משום מה' מתברר אז שהיומן לא-כזה-מפוצץ, ומשום מה אז, אתה לא שומע מהאחראי על יומן המנכ"ל, על בלתי-מים (בלתי מתוכנן) מפתיעים (עוד מילה מכובסת לדחיה דיפלומטית. לא בהכללה כמובן) ואתה שוב מגיע למסקנה שאומרת: אם אני רוצה שיכבדו אותי, אין לי דרך אחרת אלא לחפש איך אני הופך להיות מכובד בעיני הבריות.

"אתה רואה מה קורה במציאות" - לוחש לך קול פנימי - "הגדולים האלה מכבדים רק את מי שהוא באמת גדול. את כל הפושטים הם לא מכבדים. לכן מהיום, תהיה ממוקד מטרה: אתה הולך להיות מכובד, ואז יכבדו אותך.

"זה לא משנה איך תעשה את זה, תהיה מנכ"ל, סמנכ"ל, סמנכ"ש, יועץ, עסקן, גביר. לא משנה הדרך. העיקר תהיה מכובד, ואז יכבדו אותך."

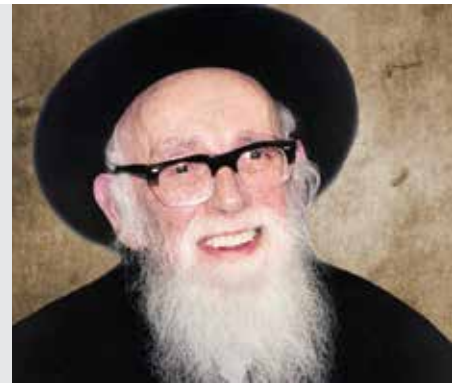

וכאן אנחנו מגיעים לסוויטס הגדול בתפיסה המוטעית הזאת. אם אכן המנכ"ל שלך לא מכבד אותך במקום שבו אתה נמצא, זה אומר שהוא לא יודע לכבד אף אחד בעולם! כי מי שלא יודע

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

גיטין דף לד

מדוע חיפש הגרש"ז אויערבאך שני יינות על מנת לברך הטוב והמטיב?

ברוך הטוב והמטיב

על כן חיפש שני יינות אשר האחד משובח מהשני, ובירך על הראשון "בורא פרי הגפן", ואחר כך כשהובא בפניו היין המשובח יותר, בירך עליו ברכת "הטוב והמטיב", והתכוון במחשבתו לתת שבח לה' על לידת נכדו.

(תורה דיליה" עמו' תצ"ו)

מרון הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל נהג תמיד לתור אחר טובות וחסדים שהקב"ה גומל עמו, ולקיים את חובת הכרת הטוב בברכה בשם ומלכות, וכשנולדה לו נכדה הוא רצה מאד לברך על כך, אך חז"ל לא תיקנו ברכה עבור הסבא, רק להורים,

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו' **'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך**

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

כיצד יש לנהוג כשלא ניתן להשיג ספר תורה כשר?

ברכה; ואם הטעות התגלתה באמצע הקריאה - לא יברך העולה ברכת 'אשר נתן לנו', וישלימו את מספר העולים הנדרש באותו יום, ולא יברכו, והעולה שבעלייתו התגלתה הטעות יעמוד עמהם, ויברך בסיום הקריאה; ואת ההפטרה יקראו בברכה, ויש אומרים שיקראו ללא ברכה.

[שו"ע קמג, ד, ומשנ"ב כט; בו"מ דרשו, 40]

אם התגלתה טעות בספר התורה ולא ניתן להשיג ספר אחר - לדעת השולחן ערוך אין לקרוא בספר הפסול. ויש אומרים כי אומנם לכתחילה אין לקרוא בו, אך אם כבר החלו לקרוא והטעות התגלתה בין העליות - יש להמשיך את הקריאה ללא ברכות; ובשבת, ביום טוב ובתענית ציבור, יש לקרוא את ההפטרה ללא

באיזה ספר תורה ניתן לקרוא בשבת בשחרית אך לא במנחה?

בכך, אין למחות בידו. ויש שכתב שבמנחה של שבת אין לקרוא בו אף ללא ברכה, כיון שקריאה זו אינה חובה כקריאות האחרות. וחומש הכתוב בפני עצמו, אף שעשוי בגליל של קלף כספר תורה, ואין בו כל טעות - לכל הדעות אין לקרוא בו, משום כבוד הציבור.

[שו"ע קמג, ד, משנ"ב ל-לב, וביה"ל ד"ה יש; בו"מ דרשו, 41]

אם התגלתה טעות בספר התורה ולא ניתן להשיג ספר אחר, אך הקריאה שצריכים לקרוא ביום זה היא בחומש שאין בו כל טעות, כגון שהטעות בפרשת ויגש שבספר בראשית, ואילו הקריאה היא בפרשת פינחס שבחומש במדבר - יש אומרים שיקראו בספר הפסול בברכה, ויש אומרים שאין לקרוא בברכה; והנהוג להקל

כיצד יתכן שאדם אחד יקבל שבע עליות בזו אחר זו?

מי שיודע לקרוא בספר התורה אף ביחד עם ה'בעל קורא' - לדעת השולחן ערוך, יברך הבעל קורא ברכת 'אשר בחר בנו', ויקרא, ויברך 'אשר נתן לנו', וכך יעשה מספר פעמים, כמספר העליות הנדרש באותו יום; אך למנהג בני אשכנז אין הבדל בין בית כנסת זה לאחרים.

[שו"ע קמג, ה, ומשנ"ב לג]

כפי שלמדנו בעבר, לדעת השולחן ערוך אין להעלות לתורה אדם שאינו יודע לקרוא מתוך ספר התורה, ולכתחילה צריך שיִדע לקרוא מעצמו מתוך הספר, ובדיעבד די בכך שיוכל לקרוא יחד עם שליח ציבור; ולמנהג בני אשכנז ניתן להעלות לתורה אף מי שאינו יודע לקרוא כלל מתוך הספר. לפיכך, בית כנסת שאין בו

* הדברים דלהלן פוסלים ספר תורה: אות חסרה, או מיותרת; חסרון של רווח 'פרשה פתוחה' או 'סתומה'; ושתי מילים הקרובות זו לזו, או מילה שחלקיה נפרדו זה מזה.
* ספר תורה נפסל בהתחברות שתי אותיות זו לזו. ואם האותיות מחוברות רק בחלק מגובהן, ולא השתנתה צורתן, והתחברו לאחר כתיבתן - במקרים מסוימים ניתן להקל.
* כאמור, ספר תורה שיש בו אות חסרה או מיותרת - פסול. ואם מדובר באות ו' או י' המשמשות לכתוב מלא וחסר בלבד, ללא שינוי משמעות - לדעת הרמ"א אין להוציא ספר אחר.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

באיזה מקרה עליך צריך לומר פסוק מספר תהלים באמצע התפילה?

אולם, אם שכח לומר 'ותן טל ומטר', יסיים את הברכה, ויאמר ותן טל ומטר בברכת 'שומע תפילה'. וכן אם שכח 'יעלה ויבוא' בערבית של ראש חודש, או כל הוספה אחרת שבתפילת שמונה עשרה - יסיים את הברכה כרגיל וימשיך בתפילתו.
[משנ"ב קיד, לב; בוי"מ דרשו, 35]

השוכח לומר 'משיב הרוח' בחורף, או 'יעלה ויבוא' (למעט בערבית של ראש חודש), ונזכר מיד לאחר המילים "ברוך אתה ה' שבסוף הברכה, יאמר "לְמַדְנִי חוֹקֶיךָ", ונמצא שאמר את הפסוק "ברוך אתה ה' למדני חוקיך" שבתהילים, וטרם 'חתם' את הברכה, ואזי ישוב ויאמר מ'משיב הרוח', או מ'יעלה ויבוא', ואילך.

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666